

Εἶν' εὐγενής κ' ὁ μὸν μαοῖ, ἀγαπηταὶ κυρία,
καὶ μαρτυροῦν περὶ αὐτοῦ περφημαὶ μυρία,
ὁ δὲ παπκοῦς του λέγεται πῶς· ὅτι πολλὰ εὐχάρι·
σάν τὸν πατέρα του Ταγγροῦ πορευοῦσε σερφισάβλια,
καὶ 'στους ἀρρωστοὺς τὰβας θαρῶ αὐτοποσῶας,
ἐφ' ᾧ καὶ τὸν ἐκήρυξε φιλάνθρωπον ὁ τόπος.

"Αν εἶναι τώρα πρόστιχος, ἀλλ' ὅμως μὴ σὰς μέλη...
ἀγάλ' ἀγάγια γίνεται κ' ἡ ἀγοριδα μέλι,
καὶ θὰ τὸν ᾄητε ᾄρηγορα νὰ γίνῃ ὅπως πρόπει
καὶ μὲ τὰ μάτια τέσσερα τοὺς ντιστεγὰ νὰ βλέπη,
οὐδὲ ποτὲ θὰ ὀμιλῇ μὲ κάθε παληρομυῆθ,
θὰ λάμπη δὲ ἀπὸ νομλῆσος καὶ σμῶκινς θὰ φορέσῃ
καὶ ὅτι ἄλλο εἰς τὸ Σέρκλ τῶν εὐγενῶν ἀρέσει.

Συλλογισθῆτε, Δεσποῖνα τὰ μάλ' ἀγαπηταί,
καὶ 'στὴν Εὐρώπην τί θὰ 'ποῦν γιὰ τὴν Σοσιετέ.
Σὰς βεβαῖθ δὲ παίζωμεν πολὺ σπουδαῖον ρόλον
καὶ 'σὸ Φομποῦ τὸ Σὲν Ζερμέν καὶ 'στὸ Λονδῖνον διών
οἱ Σάλβουρου κ' οἱ Ἀμιλτον καὶ οἱ Μομορανοῦ,
Μὸν ντιέ, μὸν ντιέ... παρὸλ ντιονιὰρ ὁ κόμοος θὰ χαλῶσθ,
τοὺς ντιστεγὰ σὰς βεβαῖθ κανεῖς δὲν θὰ γελῶσθ,
τὴν ὑψηλὴν εὐγένειαν καθένας θὰ τιμῶ,
κ' ἡ οἰκόσημα θὰ ἔχωμεν 'στὰ ἐπιπλά μας ὄλα,
κ' ἡ μὲν χαβζιὰρ κόκκινω, ἡ ἄλλη ταραμά,
ἐκεῖνη τοσάκαρ ᾠηλό καὶ τοῦτη κατασφόλα.
Δὲν πρέπει τὸ οἰκόσημον διόλου νὰ μὰς λείπη,
θὰ φέρουν σύμβολα λαμπρά καὶ ἀμαξαι καὶ ἱπποί,
ὁ δὲ μακρὸς θὰ σέβεται τὸ ἱζάκι τὸ μεγάλο,
κ' ἡ ἐγὼ εἰς τὴν γαῖδοῦρα μου οἰκόσημον θὰ βάλω,
καὶ οὕτω πως ἀσημαντοὺς κ' ἐκεῖνη δὲν θὰ μένη,
ἀλλὰ θὰ γίνῃ ντιστεγὰ καὶ διακεκριμένη.

Καὶ πρὸς ταφὴν τῶν εὐγενῶν θὰ χωρισθῇ τὸ χῶμα
καὶ Ὀδεσμίνοτεθ θὰ γενῆ καὶ Πάνθεον ἀκόμα,
καὶ πομπωδῶς θὰ θάπτονται αὐτοῦ ξεχωριστὰ
τῶν ντιστεγὰ καὶ ἀναγκαὶ τὰ ἔνδοξά ὄσα,
καὶ λίσπη δὲν θὰ γίνονται νὰ τοὺς πατοῦν οἱ ἄλλοι,
ὅπου δὲν ἤξιώθησαν νὰ γεννηθοῦν μεγάλοι.

(Εἶπεν αὐτὰ ἡ Φασουλή κ' ἡ εἰς ταύτας κ' εἰς ἐκείνας
κ' ἔξῆτης περφημαῖς ἀπ' ὄλας τὰς δεσποῖνας,
καὶ μερικὰς ἐμύριζαν ἀπὸ τουλομοῦρι...
ἐνθ' ὅ' αὐτὰς ἡ Φασουλή ποζῆται παρητήρι.

Ὁ Ρωμῶς γνωστοῦν σὰς κἄνω—πῶς' σὸ πῆτι μου ἀνέθη,
'στὴν Νεσπολίη ἀπ' αὐ, —κ' ἀπὸ τοῦδε συνορεῖται
μὲ ἔξοδοχέιον Ζούθ, —δρῶ' σὸ λίδι, τρεῖς' σὸ ξυδί,

εἰσέρχεται κομψότατος ὁ προσφιλεῖς μαοῖ
κ' ἡ ἀρχίει τὰς περφημαῖς κ' αὐτὸς νὰ θεωρῆ.
'Ἄλλ' αἰσῆς ἐνα ντιστεγὰ γουγορηθὸν τὸν πῆνει
κ' ἡ ἀμέσος εἰς τὸ ἀναγκαὶ προστρέχει ἐν βοθῆ,
καὶ ὄλας τὰς περφημαῖς 'στὴν τῶσθη του ἐξῆνει
καὶ μὲ αὐτὰς τί ἔκαμε καθεὶς τὸ ἔνοσι.)

Τοῦ Ρωμῶ τοῦ Καζαμίας
μὲ μικρὰς καινοτομίας.

Γεμάτος ἀπὸ ἔλην σπουδαῖον καὶ ἀστέφαν
ἀντὶ λεπτῶν πενήντα πωλεῖται 'στὴν Ἐ σ τ ἰ α ν.

Καὶ ὀλίγας ποιμαίνας,
μ' ἄλλους λόγους ἀγγελίας.

Μὲ θάρρος ἐγκαινίζουσα τὸν νέον τοῦτον χρόνον
καὶ ἡ Ἐ σ τ ἰ α, ποῦ γοργὰ τὸν δρόμον τῆς πηγαῖνας,
θ' ἀρχίσῃ νὰ ἐκδίδεται μετὰ λαμπρῶν εἰκόνας
καὶ καλλιτέρας κ' ἀπὸ πρὶν εἰς ὄλα τῆς ἐν γένει.
'Ὅστις λοιπὸν συνδρομητῆς δὲν εἶνε 'στὴν Ἐ σ τ ἰ α ν
τὸ δεκαπέντε φράγκα του ἐφέτος ἄς πληρώσῃ,
κ' ἡ εἰσεῖ ὅπου δὲν ἔχονε καθόλου ἀπληροῖταν
ὅπισω τοῦ δίδωμεν ἂν ἴσως μετανοήσῃ.

Τυρὸς Ἄγραφοι σπάνιος εἰς τῶν ὠνῶν τὰ εἶδη,
ποῦ εἶναι ἀπαραίτητος εἰς τὰς τραπέζας ὄλας,
πωλεῖται εἰς τὸν Πειραιᾶ εἰς τὸν Οἰκονομῆθ
κ' εἰς πάντας τοὺς σηματοποιεῖ ἐγκαῖθα παντοπώλας.
'Ἐκ παχυνάτου γλακτοῦ τὰ μᾶλα θρηπτικοῦ,
δεκάκις δὲ παχύτερος καὶ τοῦ Ἑλβετικοῦ,
ἀδρὸς κατασκευάζεται μὲ μέθοδον σοφῆν
εἰς μίαν δυσθεώρητον τῆς Πίνου κορυφῆν.

Ὁ Μῆσ' ὁ Εὐάγγελος μὲ τὸν Τσανακαλῆθ,
ζαχαροπλάσται ἄριστοι καθ' ἔλην τὴν Ἑλλάδα,
κάμουν λαμπρὰ γλυκύματα εἰς σχήματα καὶ εἶδη
'στὸ Ζαχαροπλαστεῖον τῶν τῆν προσφιλεῖ Π ἰ α λ ἰ ἄ ὀ α,
εἰς τὸ Πανεπιστήμιον ἀπέναντι κειμένῃ
κ' ἀπὸ τοῦ νέου τῶν γλυκῶν πολὺ ἐνοουμένην.
'Ἐκεῖ σπουδῆν καὶ μάθησιν πραγματικῆν θὰ ἴδῃς,
ἐκεῖ θὰ εὐρεῖς πάντοτε περιποιησῆς τόσας,
ἐκεῖνος δ' ὁ πολυγλώσσος Κωστῆς Τσανακαλῆθς
λιμᾶρι τοῦς πελάτας του μὲ διαφόρους γλώσσας.

—ο—ο—

μὲ Χημεῖον, μὲ μῖα μάνδρα, — μὲ μεγάλ' οἰκοδομῆ,
καὶ μῖα χήρα δίχως ἀνδρα, — ποῦταν ἄλλοτε μαμμη.

'Ἐκ τοῦ Τυπογραφείου «Κορίνθς» τῆς καλῆς, — ὁδὸς τοῦ Προαστείου, κονιορτὸς πολὺς.